

δολιχαίωνες 23.8 θεοὺς δολιχαίονας. Πρβλ. ἀθάνατος, αἰδῖος.

δολιχόφρων. Μακρόπνοος, far reaching, Ἐμπεδοκλῆς 11.1 νήπιοι οὐ γάρ σφιν δολιχόφρονές εἰσι μέριμναι.

δόμοι. Κτίσματα/τοιχοί, houses/walls, Ἡράκλειτος 5.5 ὁκοῖον εἴ τις δόμοισι λεσχηνεύοιτο. Πρβλ. δῶμα.

δόξα 1 (συνών. δόκος, δόξις). Δοξασία/γνώμη, belief/opinion, Παρμενίδης 1.30 βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἐνί πίστις ἀληθῆς 8.51 δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας μάνθανε 19 οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφν τάδε καί νυν ἔασι Ἐμπεδοκλῆς 132 σκοτόεσσα θεῶν πέρι δόξα. || Πυθαγόρειοι 22 (DK I 456,36) ὅταν γάρ ἐν τῷδὶ μὲν τῷ μέρει δόξα καὶ <τόλμα, ἐν τῷδὶ δὲ> καιρὸς αὐτοῖς ἦ . . . τούτων ἐν ἑκάστον ἀριθμὸς ἐστι. Πρβλ. ἀλήθεια, γνώμη σκοτίη, πίστις ἀληθῆς, πιστὸς λόγος **2.** Δόξα/καλὴ φήμη, glory/fame, Δημόκριτος 77 δόξα καὶ πλοῦτος ἄνευ ξυνέσιος οὐκ ἀσφαλέα κτήματα.

δοξάζεσθαι. Νομίζομαι/θεωροῦμαι, be considered, Ξενοφάνης 35 ταῦτα δεδοξάσθω μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι.

δόξις (συνών. δόξα, δόκος). Δοξασία/γνώμη, belief/opinion, Δημόκριτος 7 ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιρυσμὶν ἑκάστοισιν ἢ δόξις.

δουλεία (ἀντίθ. ἐλευθερία). Δουλεία, slavery, Δημόκριτος 251 τοσοῦτόν ἐστι αἰρετωτέρη, ὅκόσον ἐλευθερίη δουλείης.

δουλεύειν (ἀντίθ. ἄρχειν). Εἶμαι ὑποταγμένος, be subjected, Δημόκριτος 214 ἐνιοὶ δὲ πολίων μὲν δεσπόζουσι, γυναιξὶ δὲ δουλεύουσιν.

δοῦλος (ἀντίθ. ἐλεύθερος). Δοῦλος, slave, Ἡράκλειτος 53 πόλεμος . . . τοὺς μὲν δούλους ἐποίησε τοὺς δ' ἐλευθέρους.

δρᾶν. Πράττω, act, Δημόκριτος 53 a πολλοὶ δρῶντες τὰ αἰσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν. || εὖ δρᾶν. Εὐεργετῶ, do good,

Δημόκριτος 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δ ρ α ν προηρημένος.

δριμύς. Δριμύς, sharp, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,24) τὸν δὲ δ ρ ι μ ὺ ν μικρὸν καὶ περιφερῆ καὶ γωνιοειδῆ, σκαληνὸν δὲ οὐκ ἔχειν. Πρβλ. ὀξύς, στρυφνός.

δύειν (τύπ. δύνειν). Δύω, set, Ἡράκλειτος 16 τὸ μὴ δ ὕ ν ὀ ν ποτε πῶς ἄν τις λάθοι; || **δύεσθαι.** Βυθίζομαι, sink, Ἐμπεδοκλῆς 54 αἰθήρ <δ' αὖ> μακρῇσι κατὰ χθόνα δ ὕ ε τ ο ῥίζαις.

δύνειν. Βλ. δύειν.

δύναμις 1 (συνών. ἰσχὺς, κράτος). Δύναμη/ἰκανότητα, power/ability, Παρμενίδης 9.2 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται καὶ τὰ κατὰ σφετέρης δ υ ν ά μ ε ι ς ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς Φιλόλαος 11.2-4-17 θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν τῷ ἀριθμῷ καττὰν δ ὕ ν α μ ι ν ἅτις ἐστὶν ἐν τῇ δεκάδι . . . δ ὕ ν α μ ι ς καὶ τῆς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτας πάντ' ἄπειρα καὶ ἄδηλα καὶ ἀφανῆ . . . ἴδοις δὲ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰν τῷ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δ ὕ ν α μ ι ν ἰσχύουσαν **2** (συνών. εὐσθένεια, ῥώμη, ἀντίθ. ἀσθένεια). Φυσικὴ δύναμη/ἀντοχή, natural strength/endurance, Μέλισσος 7(4) οὐδὲ ἔχει ἴσην δ ὕ ν α μ ι ν τῷ ὑγιεῖ Δημόκριτος 3.3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ προήσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνηῇ, μηδὲ ἄσσ' ἂν πράσσει, ὑπέρ τε δ ὕ ν α μ ι ν αἰρεῖσθαι τὴν ἐωντοῦ καὶ φύσιν 234 ὑγιεῖν εὐχῇσι παρὰ θεῶν αἰτέονται ἄνθρωποι, τὴν δὲ ταύτης δ ὕ ν α μ ι ν ἐν ἑαυτοῖς ἔχοντες οὐκ ἴσασιν. || **κατὰ δύναμιν.** Κατὰ δύναμη, (to) the best of one's ability, Δημόκριτος 261.2 ἀδικουμένοισι τιμωρεῖν κατὰ δ ὕ ν α μ ι ν χρὴ καὶ μὴ παριέναι. Πρβλ. δύνασθαι.

δύνασθαι (συνών. δυνατός εἰμι, ἰσχύειν, κρατύνειν, κρατεῖν). Μπορῶ/ἔχω τὴ δυνατότητα, can/be able, Ξενοφάνης 1.15 εὐξαμένους τὰ δίκαια δ ὕ ν α σ θ α ι προήσσειν Ἀλκμαίων 2.2 τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦτο ἀπόλλυσθαι, ὅτι οὐ δ ὕ ν α ν τ α ι τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει προσάψαι Μέλισσος 6 εἰ γὰρ <ἄπειρον> εἶη, ἐν εἶη ἂν εἰ γὰρ δύο εἶη, οὐκ ἂν δ ὕ ν α ι τ ο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πείρατα πρὸς ἄλληλα Ἀναξαγόρας 6.5 ὅτε τοῦλάχιστον μὴ ἔστιν